

Arrest

nr. 338 834 van 6 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 juni 2025.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die een Russische staatsburger is van Ingoesjetische origine, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig vijfde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van haar relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door haar aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 231 006 van 9 januari 2020. De Raad benadrukte dat zij moedwillig leugenachtige verklaringen aflegde over en weigerde een zicht te bieden op haar werkelijke profiel, achtergrond, activiteiten, herkomst, verblijfplaats(en), netwerk, (familiale) situatie en problemen.

Het CGVS nam een beslissing tot niet-ontvankelijkheid in het kader van haar tweede verzoek. Haar beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 261 585 van 4 oktober 2021.

Het CGVS nam een beslissing tot niet-ontvankelijkheid in het kader van haar derde verzoek. Zij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Het CGVS nam een beslissing tot niet-ontvankelijkheid in het kader van haar vierde verzoek. Haar beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 290 850 van 22 juni 2023.

In het kader van haar huidig verzoek baseerde verzoekster zich ook deze keer op dezelfde motieven die zij reeds aanhaalde bij haar voorgaande verzoeken. Zij herhaalde dat zij in geval van terugkeer vreest om vermoord te worden door haar broers omdat zij zich hier niet houdt aan haar religie en zij de traditionele kledingvoorschriften niet meer volgt. Zij verwees ook opnieuw naar de algemene slechte situatie voor vrouwen in Ingoesjetië. Daarnaast gaf zij aan dat zij in België enkele keren heeft deelgenomen aan demonstraties tegen de oorlog in Oekraïne en tegen andere oorlogen in de wereld. Ter staving van haar huidig verzoek legde zij de volgende documenten voor: een nieuwsartikel aangaande een vrouw in Ingoesjetië die het slachtoffer werd van familiaal geweld omdat ze zich niet hield aan de traditionele gedragsregels, haar vrijwilligersovereenkomst met de organisatie Sant'Egidio in Antwerpen, een attest van het sociaal-cultureel ontmoetingscentrum 'Tutti' dat zij taallessen volgt en een kopie van haar huurovereenkomst. Haar advocaat bezorgde het CGVS per e-mail van 28/02/2024 nog een foto van een brief van de organisatie Sant'Egidio aangaande haar vrijwilligerswerk en verschillende foto's aangaande haar deelname aan een demonstratie van de organisatie Sant'Egidio in Antwerpen.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) met betrekking tot de door haar aangehaalde vervolgingsvrees vanwege haar familie, dient te worden opgemerkt dat zij naar aanleiding van haar huidig verzoek in verband hiermee geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht. Zij herhaalde slechts dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst vreest om vermoord te worden door haar familie omdat zij zich in België niet meer houdt aan haar religie en aan de traditionele kledingvoorschriften. Zij verwees ook opnieuw naar de algemene slechte situatie voor vrouwen in Ingoesjetië.

(ii) verzoekster er niet in slaagde aan te tonen dat er in haar concrete geval bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie omwille van de door haar aangehaalde politieke activiteiten in België. Verzoekster kan niet aannemelijk maken dat zij louter omwille van haar deelname aan demonstraties in België in geval van terugkeer werkelijk geïsoleerd zou worden door de Russische autoriteiten.

(iii) uit de beschikbare informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar haar land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat er geenszins sprake is van systematische (strafrechtelijke) vervolging van terugkeerders. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Het louter op algemene wijze verwijzen naar haar verzoek om internationale bescherming en/of haar verblijf in het buitenland volstaat zodoende niet om een nood aan internationale bescherming in haar hoofde te concluderen. Deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te

worden. Zij bracht echter onvoldoende concrete en overtuigende elementen aan die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

(iv) de door haar voorgelegde documenten niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan voorgaande argumentatie. Het nieuwsartikel aangaande een vrouw in Ingoesjetië die het slachtoffer werd van familiaal geweld bevat geen informatie die het gebrek aan geloofwaardigheid van haar beweerde persoonlijke vervolgingsproblemen met haar familie kan herstellen. Haar vrijwilligersovereenkomst met de organisatie Sant'Egidio in Antwerpen, het attest van het sociaal-cultureel ontmoetingscentrum 'Tutti' dat zij taallessen volgt, de kopie van haar huurovereenkomst en de foto van een brief van de organisatie Sant'Egidio aangaande haar vrijwilligerswerk hebben slechts betrekking op haar leven, werk en haar integratie hier in België, maar brengen ook geen informatie aan die de geloofwaardigheid van haar beweerde persoonlijke vervolgingsproblemen kan ondersteunen. De verschillende foto's aangaande de demonstratie van de organisatie Sant'Egidio in Antwerpen tegen oorlogen in de wereld bevestigen haar deelname hieraan, wat op zich niet betwist wordt, maar kunnen bovenstaande vaststellingen niet in positieve zin wijzigen.

(v) gelet op de beschikbare informatie, er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins kan gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de Noordelijke Kaukasus is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. In zoverre verzoekster in het voorliggende verzoekschrift eenvoudigweg opnieuw benadrukt, zoals in haar verzoekschriften ingediend in het kader van haar beroepsprocedure bij de Raad tijdens haar eerste, tweede en vierde verzoek, dat zij andersvalide en getraumatiseerd zou zijn, wijst de Raad er op dat zij hiermee geenszins een ander licht kan werpen op hetgeen dienaangaande reeds werd vastgesteld in de voormelde arresten nr. 231 006 van 9 januari 2020, nr. 261 585 van 4 oktober 2021 en nr. 290 850 van 22 juni 2023.

Verder wordt in de bestreden beslissing gesteld:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uit uw verklaringen (DVZ vragenlijst 7 c, notities persoonlijk onderhoud CGVS eerste verzoek, p. 10-11, 12, 16), de vaststellingen tijdens het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud CGVS eerste verzoek, p. 2 e.v.) en de “Beoordeling Bijzondere Procedurele Noden” door de Dienst Vreemdelingenzaken (d.d. 07/08/2018), is immers gebleken dat u ernstige spraakmoeilijkheden hebt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend en werd het gehoor tempo verlaagd om u maximaal de kans te geven om uw woorden te articuleren, werd indien nodig gevraagd om uw antwoord te herhalen en werd er gebruikt gemaakt van de mogelijkheid om uw antwoord tijdens het persoonlijk onderhoud op schriftelijke wijze te verduidelijken (vnl. eigennamen). In het kader van uw tweede, derde en vierde verzoek oordeelde de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens dat er omwille van uw spraakmoeilijkheden sprake was van bijzondere procedurele noden (zie document “Beoordeling Bijzondere Procedurele Noden”) en werd hiermee rekening gehouden.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw huidig, vijfde verzoek werd eveneens rekening gehouden met uw spraakmoeilijkheden en werden u de nodige steunmaatregelen verleend. Zo werd het gehoor tempo verlaagd en kreeg u de kans om uw woorden goed te articuleren. Indien de tolk u niet verstond werd u gevraagd om uw woorden te herhalen of om ze op te schrijven (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 2, 3, 5). Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U wees bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud voorts nog op uw medische en psychologische problemen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 2). Tijdens uw beroepsprocedure bij de Rvv in het kader van uw vierde verzoek had u ook al melding gemaakt van deze problemen en ter staving hiervan verschillende medische en psychologische attesten vorgelegd. In haar arrest d.d. 22/06/2023 oordeelde de Raad dat uit deze attesten niet afgeleid kon worden dat u hierdoor verhinderd werd om volwaardige verklaringen af te leggen. U legde in het kader van uw huidig verzoek geen bijkomende medische en/of psychologische attesten voor. U gaf bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw huidig verzoek zelf aan dat u zowel fysiek als mentaal in staat was om deel te nemen aan dit persoonlijk onderhoud (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 2). Niettemin werd begrip getoond voor uw psychologische problemen en werd u de mogelijkheid geboden om het te zeggen als u bepaalde moeilijkheden ondervond of als u een pauze wenste (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bleek evenwel dat het onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw relaas op een zelfstandige en functionele wijze uiteen kon zetten. U maakte ook op geen enkel moment melding van het feit dat u fysiek of mentaal niet in staat zou geweest zijn om uw relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”.

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij laat voorgaande vaststellingen immers geheel ongemoeid. Verzoekster, die in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ daarenboven zelf eenduidig aangaf dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken, toont verder niet concreet aan en maakt niet hard dat er in casu en in het kader van haar voorliggend, volgend verzoek om internationale bescherming bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze eventuele steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

8. Verzoekster herhaalt verder in haar verzoekschrift haar vrees ten aanzien van haar familie, houdt voor een andersvalide en getraumatiseerde vrouw te zijn, en tegen de oorlog en Poetin te zijn. Door een loutere herhaling van en volharding in haar tijdens haar verzoeken om internationale bescherming afgelegde verklaringen, brengt verzoekster aldus in haar verzoekschrift geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de vaststellingen zoals weergegeven in de bestreden beslissing en slaagt er niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing ter zake te ontkrachten.

9. In zoverre verzoekster tracht te laten uitschijnen dat zij verwesterd zou zijn of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd bij een terugkeer naar haar land van herkomst, merkt de Raad op dat verzoekster geen overtuigende concrete elementen bijbrengt waaruit een (toegeschreven) verwestering kan blijken. Door louter te verwijzen naar haar verblijf in België en algemeen te stellen dat zij geen praktiserende moslima meer is, maakt verzoekster geenszins aannemelijk dat zij om deze reden verwesterd is of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Rusland om die reden zal worden gevisieerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Verzoeksters betoog mist verder elke concretisering en persoonlijke invulling zodat verzoekster niet overtuigt dat zij zich waarden, normen, meningen of gedragingen, die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Russische samenleving, zodanig eigen zou hebben gemaakt dat zij bij terugkeer naar Rusland een risico zou lopen op vervolging of ernstige schade. Verzoekster toont niet aan dat haar verblijf in België haar dusdanig heeft veranderd dat zij haar leven in Rusland niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Evenmin maakt verzoekster aannemelijk dat zij omwille van haar verblijf in België zou kunnen worden gepercipieerd als verwesterd en bijgevolg in de negatieve aandacht zou kunnen komen en worden gevisieerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Ook anderszins maakt zij niet aannemelijk dat zij omwille van haar afwezigheid uit Rusland bij een terugkeer in moeilijke omstandigheden terecht dreigt te komen. Er kan niet worden aangenomen dat verzoekster totaal zou zijn vervreemd van de Russische waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verder toont verzoekster niet aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Rusland zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden, minstens laat zij na dit nader toe te lichten. De duur van haar verblijf in België is niet van die aard dat kan worden aangenomen dat verzoekster dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat zij geen sterke voeling meer zou hebben met haar land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Russische normen en waarden.

Het feit dat zij sinds enkele jaren in België verblijft, betreft een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire

bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een verblijf in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Raad zijn enkel bevoegd haar eventueel risico bij een terugkeer naar haar land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is het voorgaande motief niet relevant. Indien zij een verblijf in België wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet zij zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

10. De Raad sluit zich verder aan bij de vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing omtrent verzoekster haar politieke activiteiten in België en haar verblijf in het buitenland. Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen dwingende argumenten, concrete gegevens, of andersluidende informatie bij die een ander licht werpen op deze vaststellingen en slaagt er niet in om deze pertinente motieven te ontkrachten of te weerleggen.

Verzoekster meent in haar verzoekschrift dat zij in België aan verschillende protesten deelgenomen heeft, en dat deze beelden van de demonstratie ruim verspreid zijn op de sociale media.

De Raad merkt op dat verzoekster geen bijkomende duiding geeft op welke sociale media deze beelden zouden zijn terechtgekomen en verspreid zouden zijn, en evenmin legt zij hiervan bewijzen voor. Daarnaast wijst de Raad nog op de volgende vaststelling uit de bestreden beslissing: "Uw advocaat voerde weliswaar aan dat er tijdens dergelijke demonstraties door Russische spionnen foto's en beeldopnames gemaakt worden die verspreid worden waardoor u ook zeker onder de aandacht bent gekomen van de Russische autoriteiten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 7), wat een loutere veronderstelling is die niet gestaafd wordt met enige objectieve informatie.". Verder wijst de Raad er op dat verzoekster geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd omtrent haar drie deelnames aan de demonstraties die georganiseerd werden door Oekraïense vluchtelingen tegen de oorlog in Oekraïne.

Voorts merkt de Raad op dat verzoekster haar politieke activiteiten zeer beperkt te noemen zijn in België, zoals blijkt uit de bestreden beslissing: "Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw politieke activiteiten in België zeer beperkt te noemen zijn. U verklaarde namelijk dat u drie keer deelnam aan demonstraties die georganiseerd werden door Oekraïense vluchtelingen tegen de oorlog in Oekraïne. Uw deelname, waarvan u overigens geen begin van bewijs voorlegde, beperkte zich slechts tot het luisteren naar de toespraken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 4, 5). Daarnaast gaf u aan dat u ook één keer deelnam aan een demonstratie die georganiseerd werd door de organisatie Sant'Egidio in Antwerpen waarvoor u vrijwilligerswerk deed. U verduidelijkte dat er toen door vluchtelingen betoogd werd tegen oorlog in het algemeen, dus niet alleen in Oekraïne maar ook in Afrika en in andere landen van de wereld (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5). U verklaarde dat verschillende deelnemers, onder wie u, plakkatens droegen. U stelde dat op deze plakkatens opschriften stonden tegen de oorlog en dat er ook verschillende landen vernoemd werden, waaronder Oekraïne, waar oorlog gevoerd werd. U kon zich in het geheel niet meer herinneren wat er op uw plakkaat geschreven stond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5, 6).".

Verzoekster stelt verder dat: "Hoe kan verzoeker weten of het regime in Rusland niet op de hoogte zijn van de deelname van verzoeker?"

Het feit dat verzoeker dat niet weet of iemand op de hoogte is van deze deelname van verzoeker, mag geen vrije brief zijn voor verweerster om vanuit te gaan dat niemand op de hoogte is van deze deelname van verzoeker in de protesten."

De Raad wijst op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld omtrent het al dan niet op de hoogte zijn van de Russische autoriteiten omtrent haar activiteiten in België: "Vooreerst beschikte u niet over enige concrete aanwijzingen dat de autoriteiten in de Russische Federatie op de hoogte zijn van uw activiteiten in België. U verklaarde zelf dat niemand in uw land van herkomst weet heeft van uw activiteiten hier (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5). U gaf ook aan dat u in uw land van herkomst nooit problemen gekend hebt met de autoriteiten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 6). (...) Voorts hebt u op geen enkele manier via sociale media een politieke mening verkondigd of kritiek op de autoriteiten geuit. U verklaarde dat u bang was om dit te doen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5)". Gelet op het voorgaande en de vaststelling dat verzoekster niet heeft aangetoond dat er foto's van deze protesten op de sociale media zouden zijn terechtgekomen, maakt zij niet aannemelijk dat de Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar deelname aan deze protesten in België.

Het algemeen verwijzen naar een internetartikel aangaande iemand die een zware gevangenisstraf van zeven jaar zou hebben gekregen in Rusland, en het algemeen stellen, zonder verdere uitleg te geven, dat: "Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat verzoeker tegen Poetin is.", volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er wat

haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbreekt. Dit dient in concreto te worden aangetoond en de verzoekster blijft hiertoe in gebreke. Verzoekster toont evenmin aan dat zij als spion voor Europa zou worden beschouwd. Zij geeft omtrent deze bewering geen verdere duiding.

De Raad ziet verder niet in hoe verzoekster een zware straf zou kunnen opgelegd krijgen door de Russische autoriteiten gelet op de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar deelname aan protesten in België.

Waar verzoekster nog verwijst naar rapporten in haar verzoekschrift, merkt de Raad op dat verzoekster nalaat deze rapporten concreet te benoemen en bij te brengen.

De Raad merkt op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er geenszins sprake is van systematische (strafrechtelijke) vervolging van terugkeerders. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Het louter op algemene wijze verwijzen naar haar verzoek om internationale bescherming en/of haar verblijf in het buitenland volstaat zodoende niet om een nood aan internationale bescherming in haar hoofde te concluderen. Deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoekster bracht echter onvoldoende concrete en overtuigende elementen aan die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen. Gelet op het voorgaande, kan verzoekster niet aannemelijk maken dat zij in geval van terugkeer geïsoleerd zal worden door de Russische autoriteiten omwille van haar activiteiten in België.

11. Waar verzoekster aanvoert dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet niet kan worden toegekend, wijst de Raad er op dat de bestreden beslissing wordt genomen in overeenstemming met artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarbij de commissaris-generaal bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De door verzoekster aangebrachte nieuwe elementen werden in het licht van beide artikelen onderzocht. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

12. De Raad wijst tot slot nog op hetgeen werd vastgesteld in het kader van haar eerste verzoek in arrest nr. 231 006 van 9 januari 2020:

“3.8. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoekster moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op haar werkelijke profiel, achtergrond, activiteiten, herkomst, verblijfplaats(en), netwerk, (familiale) situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoekster voor haar komst naar België, over verzoeksters reële profiel, activiteiten, netwerk, problemen en (familiale) situatie en over de vraag of verzoekster, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat zulk risico in haren hoofde niet voorhanden is.”

Verzoekster brengt in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan deze vaststellingen te tornen.

Gelet op het voorgaande kan verzoekster niet dienstig verwijzen naar “§ 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’”.

13. Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 19 september 2025 om 10.30 uur staat het volgende vermeld:

“Tolk 1832 legt de eed af en tolkt Russisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster legt een aanvullende nota met stukken en foto's neer en licht toe dat zij hiermee wil aantonen dat zij inmiddels volledig is verwesterd en niet meer leeft als een moslima. Zij is al meer dan tien jaar in België, praktiseert haar geloof al lang niet meer en draagt ook geen hoofddoek. In België neemt zij deel aan activiteiten, zowel met vrouwen als met – ook ongetrouwde – mannen. Haar gezin, haar familie en haar stam zouden dit gedrag van haar niet tolereren. Verzoekster verwijst naar de stukken bij haar aanvullende nota. In de brief van de organisatie Tuti worden haar activiteiten en haar integratie in België toegelicht en Sant'Egidio attesteert dat zij in België regelmatig deelneemt aan anti-Russische protesten, tegen de oorlog in Oekraïne. Verzoekster is het er niet mee eens dat dit geen risico zou inhouden in geval van terugkeer, daar deze protesten in België van nabij worden gevolgd door Russische spionnen en zij dus kan worden herkend. Zij verwijst naar de landeninformatie die is aangehaald in haar verzoekschrift en waaruit, bij wijze van voorbeeld, blijkt dat een supermarktmedewerkster in Rusland werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van zeven jaar, enkel maar omdat zij prijzen had overplakt als vorm van protest tegen de oorlog in Oekraïne. Bij terugkeer zou verzoekster iets gelijkaardigs meemaken, reden waarom zij het niet eens is met de inhoud van voormelde beschikking. Verder bevraagd, licht verzoekster toe dat zij al lang actief is binnen de voormelde organisaties; zij neemt deel aan protesten en acties en is “overal aanwezig”. Zij heeft Oekraïense vrienden, heeft dagelijks contact met hen en is tegen de oorlog en tegen de Russische regering. Op vraag van de voorzitter bevestigt zij dat zij nog geen aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 heeft ingediend, maar eerst het resultaat van de thans gevoerde procedure afwacht.”

Zoals geacteerd in het proces-verbaal legt verzoekster een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, met daarbij gevoegd verschillende afgedrukte foto's waarop zij afgebeeld staat, een brief van “Tutti” en een foto van een brief van “Sant'Egidio”.

5. Met voormeld betoog brengt verzoekster geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 3 juni 2025.

Verzoekster herhaalt de argumenten in haar verzoekschrift waar zij ter zitting wijst op de problematiek van verwestering en haar activiteiten bij de organisaties “Tutti” en “Sant'Egidio”. In de punten 9 en 10 van de voormelde beschikking wordt hier reeds concreet op ingegaan.

5.1. Met haar betoog dat zij niet meer leeft als moslima en geen hoofddoek draagt, deelneemt aan activiteiten waar ook ongetrouwde mannen aanwezig zijn en al meer dan tien jaar in België leeft, beperkt verzoekster zich tot het louter aanhalen van eerdere verklaringen die geen ander licht kunnen werpen op wat hierover al in de beschikking werd geduid, met name: *“In zoverre verzoekster tracht te laten uitschijnen dat zij verwesterd zou zijn of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd bij een terugkeer naar haar land van herkomst, merkt de Raad op dat verzoekster geen overtuigende concrete elementen bijbrengt waaruit een (toegeschreven) verwestering kan blijken. Door louter te verwijzen naar haar verblijf in België en algemeen te stellen dat zij geen praktiserende moslima meer is, maakt verzoekster geenszins aannemelijk dat zij om deze reden verwesterd is of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Rusland om die reden zal worden gevisieerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Verzoeksters betoog mist verder elke concretisering en persoonlijke invulling zodat verzoekster niet overtuigt dat zij zich waarden, normen, meningen of gedragingen, die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Russische samenleving, zodanig eigen zou hebben gemaakt dat zij bij terugkeer naar Rusland een risico zou lopen op vervolging of ernstige schade. Verzoekster toont niet aan dat haar verblijf in België haar dusdanig heeft veranderd dat zij haar leven in Rusland niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Evenmin maakt verzoekster aannemelijk dat zij omwille van haar verblijf in België zou kunnen worden gepercipieerd als verwesterd en bijgevolg in de negatieve aandacht zou kunnen komen en worden gevisieerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Ook anderszins maakt zij niet aannemelijk dat zij omwille van haar afwezigheid uit Rusland bij een terugkeer in moeilijke omstandigheden terecht dreigt te komen. Er kan niet worden aangenomen dat verzoekster totaal zou zijn vervreemd van de Russische waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verder toont verzoekster niet aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Rusland zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden, minstens laat zij na dit nader toe te lichten. De duur van haar verblijf in België is niet van die aard dat kan worden aangenomen dat verzoekster dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat zij geen sterke voeling meer zou hebben met haar land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Russische normen en waarden.*

Het feit dat zij sinds enkele jaren in België verblijft, betreft een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een verblijf in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Raad zijn enkel bevoegd haar eventueel risico bij een terugkeer naar haar land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is het voorgaande motief niet relevant. Indien zij een verblijf in België wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet zij zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.”

De brieven van bij “Tutti” en “Sant’Egidio”, gevoegd aan haar aanvullende nota, waarin zij wordt geloofd voor haar inzet als vrijwilliger en haar integratie in België, alsook de bijgebrachte foto's die in het kader van deze vrijwilligersactiviteiten werden genomen, doen hierover niet anders denken. Door louter te wijzen op haar vrijwilligersactiviteiten in België maakt verzoekster geenszins aannemelijk dat zij om deze reden is verwesterd of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Rusland om die reden zal worden gevisieerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Hiermee toont verzoekster niet aan dat haar vrijwilligerswerk in België haar dusdanig heeft veranderd dat zij niet in staat is de heersende regels en normen binnen de Russische samenleving op te volgen, zij haar leven in Rusland niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Een vrees moet geconcretiseerd worden en het louter benadrukken van haar engagement in haar vrijwilligerswerk in België is in dit verband op zich niet voldoende in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont zij hiermee aan dat zij zich waarden, normen, meningen of gedragingen, die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Russische samenleving, zodanig eigen zou hebben gemaakt dat zij bij terugkeer naar Rusland een risico zou lopen op vervolging of ernstige schade. Verder toont verzoekster niet aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Rusland zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden, minstens laat zij na dit nader toe te lichten. De duur van haar verblijf in België alsook haar activiteiten alhier, zijn niet van die aard dat kan worden aangenomen dat verzoekster dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat zij geen sterke voeling meer zou hebben met haar land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Russische normen en waarden.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband nog terdege geduid: *“Aangaande de opmerking van uw advocaat dat u in geval van terugkeer naar de Russische Federatie ook louter omwille van uw langdurig verblijf in het buitenland vervolging riskeert (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 7), kan er op gewezen worden dat uit de beschikbare landeninformatie (zie COI Focus Russische Federatie – Terugkeer van 16 april 2024), waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, niet kan*

worden afgeleid dat het loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.”

Nog in dit verband wijst de Raad erop dat in het kader van verzoeksters vorige beschermingsverzoeken zowel het CGVS als de Raad hebben geoordeeld dat aan haar verklaringen met betrekking tot de strikt religieuze en conservatieve opvattingen van haar mannelijke familieleden geen geloof werd gehecht daar uit haar verklaringen duidelijk de liberale ingesteldheid van haar familieleden naar voren kwam alsook dat verzoekster weigerde een zicht te bieden op haar werkelijke profiel, achtergrond, activiteiten, herkomst, verblijfplaats(en), netwerk, (familiale) situatie en problemen. Dit alles nuanceert en ondermijnt daarom ten eerste haar verklaringen over een beweerde (toegeschreven) verwestering.

5.2. Haar betoog ter zitting en de stukken bijgevoegd aan de aanvullende nota wijzigen voorts niets aan de gedane vaststelling dat haar politieke activiteiten in België zeer beperkt te noemen zijn.

Verzoekster weet hiermee ook geen ander licht te werpen op wat reeds in punt 10 van de beschikking werd geduid:

“Verzoekster meent in haar verzoekschrift dat zij in België aan verschillende protesten deelgenomen heeft, en dat deze beelden van de demonstratie ruim verspreid zijn op de sociale media.

De Raad merkt op dat verzoekster geen bijkomende duiding geeft op welke sociale media deze beelden zouden zijn terechtgekomen en verspreid zouden zijn, en evenmin legt zij hiervan bewijzen voor. Daarnaast wijst de Raad nog op de volgende vaststelling uit de bestreden beslissing: “Uw advocaat voerde weliswaar aan dat er tijdens dergelijke demonstraties door Russische spionnen foto’s en beeldopnames gemaakt worden die verspreid worden waardoor u ook zeker onder de aandacht bent gekomen van de Russische autoriteiten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 7), wat een loutere veronderstelling is die niet gestaafd wordt met enige objectieve informatie.” Verder wijst de Raad er op dat verzoekster geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd omtrent haar drie deelnames aan de demonstraties die georganiseerd werden door Oekraïense vluchtelingen tegen de oorlog in Oekraïne.

Voorts merkt de Raad op dat verzoekster haar politieke activiteiten zeer beperkt te noemen zijn in België, zoals blijkt uit de bestreden beslissing: “Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw politieke activiteiten in België zeer beperkt te noemen zijn. U verklaarde namelijk dat u drie keer deelnam aan demonstraties die georganiseerd werden door Oekraïense vluchtelingen tegen de oorlog in Oekraïne. Uw deelname, waarvan u overigens geen begin van bewijs voorlegde, beperkte zich slechts tot het luisteren naar de toespraken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 4, 5). Daarnaast gaf u aan dat u ook één keer deelnam aan een demonstratie die georganiseerd werd door de organisatie Sant’Egidio in Antwerpen waarvoor u vrijwilligerswerk deed. U verduidelijkte dat er toen door vluchtelingen betoogd werd tegen oorlog in het algemeen, dus niet alleen in Oekraïne maar ook in Afrika en in andere landen van de wereld (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5). U verklaarde dat verschillende deelnemers, onder wie u, plakكاتen droegen. U stelde dat op deze plakكاتen opschriften stonden tegen de oorlog en dat er ook verschillende landen vernoemd werden, waaronder Oekraïne, waar oorlog gevoerd werd. U kon zich in het geheel niet meer herinneren wat er op uw plakkaat geschreven stond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5, 6).”

Vooreerst wijst de Raad erop dat de door verzoekster neergelegde attesten en screenshots van foto’s, gevoegd bij aanvullende nota, geen overtuigend bewijs vormen van haar beweerde drie deelnames aan de demonstraties die werden georganiseerd door Oekraïense vluchtelingen tegen de oorlog in Oekraïne. Een aantal van de door haar bijgebrachte foto’s tonen verzoekster in een menigte, niets meer en niets minder. Hiermee wordt haar deelname aan voormelde demonstraties allerminst aangetoond. Deze beweerde deelname, waarvan zij nog steeds geen overtuigend bewijs voorlegt, beperkte zich volgens haar verklaringen overigens slechts tot het luisteren naar de toespraken (NPO 22 februari 2024, p. 4, 5).

Het attest van “Sant’Egidio” vermeldt voorts enkel dat “Sant’Egidio [...] ook regelmatig manifestaties voor vrede, sociale en culturele activiteiten [organiseert], waar [A.T.] actief aan meewerkt.” Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf verzoekster aan dat zij eenmaal deelnam aan een demonstratie die werd georganiseerd door de organisatie Sant’Egidio in Antwerpen waarvoor zij vrijwilligerswerk deed. De commissaris-generaal motiveert in dit verband terdege: “U verduidelijkte dat er toen door vluchtelingen betoogd werd tegen oorlog in het algemeen, dus niet alleen in Oekraïne maar ook in Afrika en in andere landen van de wereld (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5). U verklaarde dat verschillende deelnemers, onder wie u, plakكاتen droegen. U stelde dat op deze plakكاتen opschriften stonden tegen de oorlog en dat er ook verschillende landen vernoemd werden, waaronder Oekraïne, waar oorlog gevoerd werd. U kon zich in het geheel niet meer herinneren wat er op uw plakkaat geschreven stond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5, 6).” Bij haar aanvullende nota voegt verzoekster een foto toe die bevestigt dat zij

aanwezig was bij een vredeswandeling georganiseerd door “Sant’Egidio” en zij een plakkaat vasthield. De foto wijst aan dat het opschrift hierop luidde: “West-Kameroen”, iets wat verzoekster zich tijdens het persoonlijk onderhoud niet kon herinneren. De bijgebrachte attesten en foto’s doen verder geen afbreuk aan de voormelde gevolgtrekkingen van het CGVS en tonen geen doorgedreven activisme aan, maar eerder een deelname als loutere sympathisant.

Uit de voorgelegde attesten en foto’s kan verder evenmin worden afgeleid dat de autoriteiten in de Russische Federatie op de hoogte zijn van verzoeksters activiteiten in België. Uit niets blijkt dat deze beelden verspreid zouden zijn, laat staan dat verzoekster hierdoor onder de aandacht is gekomen van de Russische autoriteiten. Verzoekster legt hiervan ook geen bewijselementen voor.

De Raad herinnert aan hetgeen de commissaris-generaal in de bestreden beslissing heeft vastgesteld omtrent het al dan niet op de hoogte zijn van de Russische autoriteiten omtrent haar activiteiten in België: *“Vooreerst beschikte u niet over enige concrete aanwijzingen dat de autoriteiten in de Russische Federatie op de hoogte zijn van uw activiteiten in België. U verklaarde zelf dat niemand in uw land van herkomst weet heeft van uw activiteiten hier (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5). U gaf ook aan dat u in uw land van herkomst nooit problemen gekend hebt met de autoriteiten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 6). Uw advocaat voerde weliswaar aan dat er tijdens dergelijke demonstraties door Russische spionnen foto’s en beeldopnames gemaakt worden die verspreid worden waardoor u ook zeker onder de aandacht bent gekomen van de Russische autoriteiten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 7), wat een loutere veronderstelling is die niet gestaafd wordt met enige objectieve informatie. (...) Voorts hebt u op geen enkele manier via sociale media een politieke mening verkondigd of kritiek op de autoriteiten geuit. U verklaarde dat u bang was om dit te doen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/02/2024, p. 5).”*

Gelet op het voorgaande en de vaststelling dat verzoekster nog steeds niet heeft aangetoond dat er foto’s van deze protesten op de sociale media zouden zijn terechtgekomen, maakt zij niet aannemelijk dat de Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar deelname aan deze protesten in België en bijgevolg evenmin dat zij louter omwille van haar deelname aan demonstraties in België in geval van terugkeer werkelijk zou worden gevisieerd door de Russische autoriteiten.

Het ter zitting opnieuw hetzelfde voorbeeld aanhalen als in het verzoekschrift aangaande iemand die een zware gevangenisstraf van zeven jaar zou hebben gekregen in Rusland, doet geen afbreuk aan wat hierover in voormelde beschikking wordt geduid: *“Het algemeen verwijzen naar een internetartikel aangaande iemand die een zware gevangenisstraf van zeven jaar zou hebben gekregen in Rusland, en het algemeen stellen, zonder verdere uitleg te geven, dat: “Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat verzoeker tegen Poetin is.”, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbreekt. Dit dient in concreto te worden aangetoond en de verzoekster blijft hiertoe in gebreke. Verzoekster toont evenmin aan dat zij als spion voor Europa zou worden beschouwd. Zij geeft omtrent deze bewering geen verdere duiding.*

De Raad ziet verder niet in hoe verzoekster een zware straf zou kunnen opgelegd krijgen door de Russische autoriteiten gelet op de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar deelname aan protesten in België.”

(...)

De Raad merkt op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er geenszins sprake is van systematische (strafrechtelijke) vervolging van terugkeerders. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Het louter op algemene wijze verwijzen naar haar verzoek om internationale bescherming en/of haar verblijf in het buitenland volstaat zodoende niet om een nood aan internationale bescherming in haar hoofde te concluderen. Deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoekster bracht echter onvoldoende concrete en overtuigende elementen aan die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen. Gelet op het voorgaande, kan verzoekster niet aannemelijk maken dat zij in geval van terugkeer gevisieerd zal worden door de Russische autoriteiten omwille van haar activiteiten in België.”

Gelet op het voorgaande brengt verzoekster geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Bijgevolg brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan, noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes januari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO